

temettettek. Kivételt jelentett a temető K-i szélén feltárt dupla, egy hármás és a DK-i szélén egy csecsemővel eltemetett felnőtt nő sírja.

Az egytagú, aláhajlított lábú fibulák alapján, a temető legkorábbi fázisa a Kr. u. 3. századra datálható, a szemcsés kerámia alapján a 4. sz. végén–5. sz. elején zárulhatott le.

A temetőt két ÉK–DNy-i tengelyű és két ÉÉNy–DDK-i tengelyű Árpád-kori árok bolygatta. Egy kör-árokknál 5. századi beásást dokumentáltunk, többnél Árpád-kori bolygatást figyeltünk meg. A temető területén feltárt gödrök és árkok nagy része leletanyagot nem tartalmazott, a datálható Árpád-koriakra is a leletszegénység jellemző.

A 2008. évi kutatás alapján a temető K-i és Ny-i széle lehatárolható, D-en a nyomvonalon túlnyúlik; É-on biztosan folytatódik a BP-2-es lelőhelyet K–Ny-i irányban átszelő erdősáv alatt is, ennek megkutatására 2009-ben lesz lehetőségünk.

A terület K-i részén néhány császárkori objektumtól eltekintve kétperiódusú Árpád-kori települészetet tártunk fel. Az első periódust két négyzetes alaprajzú ház képviselte, hullámvonalköteg díszítésű kerámiával. Az előkerült leletek alapján a 10–11. századra tehetjük.

A második periódushoz tartozott az objektumok többsége, köztük 6 félig földbe mélyített ház. A nagyszámú csigavonal-díszes kerámia, és az egyik házból előkerült II. István pénz alapján a 12–13. századra datálhatjuk. Viszonylag ritkaságnak számít az 1083. sz. ház, ahol a padló és a fal találkozásánál keskeny árkot, a sarkoknál cölöplyukakat figyelhettünk meg, ami alapján feltételezhetjük, hogy deszkával bélelték ki az épületet. A házak sarkában kemencét alakítottak ki, melyek kibontása során általában egy platniréteget találtunk, egy alkalommal kövek, több esetben kerámiatöredékek kerültek felő a platniréteg alól. Három esetben figyelhettünk meg úgynevezett „nyelet” a ház sarkánál. Továbbá 4 szabadon álló kemencét vagy tüzelőhelyet és 6 Árpád-kori árkot tártunk fel. Megfigyelésünk alapján a falu a nyomvonal területén K-i irányba, a patak felé tovább terjed.

Munkatársak: Kondorossy Szabolcs régész; Bernáth István, Csalah Dániel, Jori Tünde, Kámány Andrea, Kecskés Balázs, Merkl Máté, Rostás Zsuzsa, Szeglety Katalin, Szeredi Anna ásatási technikusok; Alibán András, Viemann Zsolt geodéták.

KOROM ANITA – TEREI GYÖRGY

80. Bükkábrány, Kőküti-dűlő II. (bányaterület)

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, Kk, Kú

2008. március 31-én a bánya által előkészített területen helyszíni szemlét végezhattunk, melynek során az alábbi jelenségeket dokumentáltuk. A 2007-ben feltárt, s korábban részinformációk alapján lehatárolt II. lelőhely D-i, DK-i irányban nyúlik tovább, ahol újkőkori, a korábbi ásatás alapján az AVK kialakuló fázisához (Szatmár II.)

sorolható nagy mennyiségű kerámiát, obszidiánt és paticst gyűjtöttünk.

A H7/78 jelzésű kút D-i oldalán egy 1768-as keltezésű II. József ezüstöt találtunk, s ettől ÉK-i irányban az E-35 és E-36 jelzésű kútsorok között késő középkori, kora újkori cserepeket gyűjtöttünk, mely alapján indokolt lehet e terület próbaárokkaal történő vizsgálata.

SELJÁN ÉVA – VERES JÁNOS

81. Büssü határa

(Somogy megye) Ró, Kö

Február 22-én több lelőhelyen végeztem terepbejárást.

Dohányos-dűlő: Büssü középkori templomát keresve a Dohányos-dűlőben római cserepeket gyűjtöttem kb. 200 m hosszan a száraz szántásban.

Újtelep, Rossz-templomi-dűlő (Pusztá-templomi-dűlő): A Büssütől Ny-ra húzódó Újteleptől É-ra kb. 200 m-re található erdőfolt középkori templom helyét rejti. Helyét kb. 16×10 m-es területen kisebb-nagyobb gödrök, bozótos felszín jelezte, valamint több ép téglá. A falu bizonyosan a dombtető legmagasabb részén épült templomtól K-re, 500–800 m-re fekvő patak mentén húzódik, ahol idő hiányában nem végeztem terepbejárást.

K. NÉMETH ANDRÁS

82. Cigánd, Diós-dűlő

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, Sza, Ge, Á

2008. július 21. és augusztus 27. között megelőző feltárást végeztünk a Diós-dűlőben található két lelőhelyen. A gépi finomnyesést minden esetben régész irányításával végezték. A humuszosláshoz kapcsolódóan elvégeztük a terület műszeres fémkeresős vizsgálatát is. Ennek eredményeként a területről több fémtárgyat gyűjtöttünk, amelyek közül említést érdemel egy római kori bronzpénz, valamint egy Árpád-kori bronz karperec.

I. lelőhely: A lelőhely teljes területéről nagy mennyiségű szórvány leletet (edénytöredékek, obszidiánpenge töredékei) gyűjtöttünk, ami az egykori település(ek) intenzitását jelzi, részben pedig a modern kori földművelés rovására írható. A lelőhely bolygatottságát, pusztulásának mértékét mutatja, hogy sokszor objektumokhoz már nem köthető „kultúrrétegekből” kerültek elő a leletek. A feltárt objektumokból nagyrészt római császárkori germán leletanyag került elő, továbbá az igen nagy számban – sajnos főleg szórványként – előkerült obszidiántöredékek egy erősen elpusztult őskori, neolitikus településre is utalnak a lelőhelyen belül. A munkálatok kiemelkedő lelete egy germán bronzfibula és ugyanazon gödörből előkerült féldrágakő gyöngyszem. Az ezen a részen koncentrálódó régészeti jelenségek indokoltá tették, hogy É-i irányban 15 m hosszú szakaszon mintegy 1,5 m-rel kiszélesítsük a kutatott területet, ahol további objektumokat találtunk. A lelőhely É-i illetve D-i irányban mindenképp tovább folytatódik.